

Side havde afflediget en staffels Høirearbejder. Det var forfærdeligt, som „Nøien“ da drog til Fjelds mod den Formand derne. Det var aldeles urimeligt, som han bar sig ad. Formanden svarede og beviste, at det var Usandhed fra Ende til anden. Der var ikke en Smule Sandhed i, hvad der stod. Det var en Arbejder, som havde ikke alene skjældt andre Arbejdere ud, men som ogsaa havde skjældt Land og Regjering ud ved Siden deraf, som var blevet afflediget. Det var et i høi Grad slet og daarligt Bevis for „Nøien“ at komme med. Jeg er bange for, at den Liste, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds, kom med, ikke er stort bedre. Men, fra vor Side mindes jeg ikke, der har været gjort Noget for at indføre den økonomiske Krig. Men det ærede Medlem har i Dag i sine Udtalelser for Alvor været med til at fremme denne Tanke om den økonomiske Krig. Det generer ikke det ærede Medlem at opfordre Regjeringen til at gjøre yderligere Stridt, end den har gjort i Forveien. Det ærede Medlem kan tro, at hvis der gjøres yderligere Stridt, gjøre vi Andre ogsaa yderligere Stridt, saa den Dag kan komme, da den økonomiske Krig for Alvor er indført, som de ærede Herrer ere bange for at faae fremmet. Der taales ikke meget af den Slags Dmtale, at man Dover at stille Forslag, der gaa i den Retning, at man skal indføre den økonomiske Krig, og jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi ere stærkere i dette Tilfælde, end han aner, hvis vi skulde til at indføre den økonomiske Krig. Jeg tror ikke, at hans Parti eller dets Medlemmer kunne være tjente dermed, og hvis den Liste er rigtig, som han staar med i Haanden, saa ere de 7 Herrer jo alvorlig bange for den økonomiske Krig; ikke sandt? Men hvorfor de ærede Medlemmer da ville staa i Spidsen for at etablere den økonomiske Krig, begriber jeg ikke. Jeg tror overhovedet man skulde se at komme bort fra dette, skulde se at komme til, at Alle have Lov til at have hvilken politisk Anskuelse eller Mening de ville, saa at de uhindret kunne afgive deres Stemme paa Valgdagen, og kunne staa som Stillere, for hvem de have Lyst til, uden at det skal genere dem, hverken paa private Værksteder eller Statens Værksteder. Et skal jeg sige, og det er, at der aldrig er udgaaet Parole fra os om at fortrædige dem, der have en anden politisk Anskuelse, og der skal aldrig med min Billigelse udgaa Parole i den Retning. Hvad vi kunne gjøre for at bibringe dem samme Overbevisning, som vi have, det gjøre vi, thi det

er klart, at man søger at bibringe sine politiske Modstandere den samme Opfattelse, man selv har, men tvinge Noget frem i den Retning, tyrannisere dem paa dette Omraade, det skal ikke ske fra socialistisk Side; det gaaranterer jeg for. Men har det ærede Medlem i Dag staaet fast, at fra den Side skal den økonomiske Krig indføres, saa skal det ikke blive glemt; det skal jeg gaarantere det ærede Medlem for.

Berg: Jeg har bedt om Ordet for at anbefale mine Meningsfæller her i Thinget at stemme for den Dagsorden, som fra Fler-tallets Side er fremkommet. Jeg vil ikke paastaa, at jeg fuldt ud er tilfreds med den, men hvad der siges, er jeg fuldt ud enig i. Forrigt maa jeg til Begrundelse af min Afstemning fremsætte et Par Bemærkninger om den Opsatielse, jeg har af den foreliggende Sag og af den Forhandling, der er ført. Jeg har for det Første tagtaget og med Interesse bemærket, at den høitæredede Marineministers Fordring om, at Arbejdere paa Statens Værksteder ikke indbyrdes maa forurette eller fortrædige hinanden, er tiltraadt af den ærede Forespørger. Jeg antager, at ligesom den ærede Forespørger eller de ærede Forespørgere og den høitæredede Minister ere enige om den Sætning, saaledes er ogsaa hele Thinget enig i samme Betragtning. Det er altfaa en Grundregel, man er enig om, at Arbejderne paa Statens Værksteder maa ikke indbyrdes forurette og fortrædige hinanden i deres Arbejde, uden Hensyn til, hvilken politisk Anskuelse de iøvrigt nære. Hvad den ærede Forespørger har ønsket, er, at man bør undersøge Klagerne i den Retning. Forinden man dømmer, maa man undersøge, om det overhovedet er Andet end en løs Angivelse, og hvis det er bekræftet, at der virkelig er Grund til Klage, da bør man undersøge, hvor Skylden ligger: til Høire eller Venstre, til den ene eller anden Side. Det forekommer mig, at det fra Forespørgernes Side er et fuldt berettiget Krav. Jeg har ikke hørt den høitæredede Minister bekræfte, at han er enig derti, at han ikke vil tage enhver Høire-Paastand mod socialistiske Arbejdere for gyldig uden Bevis, at han ikke vil gaa dertil, som det ærede Medlem, der stillede den anden Dagsorden, gaar, at naar der er nogen Forskyrrelse paa Statens Værksteder for Arbejderforholdenes Bedkommende, saa er det eo ipso Socialdemokraternes Skyld. Der behøves et Bevis. Efter denne Dagsorden skal man have nogle Statsammer til at følge de andre Arbejdere til og fra Værkstedet, for at de ikke skulle